

KLASSEN-DOORLOO IN SPANJE!

IN BARCELONA zijn de garden van de Companys-Caballero-regering de aanval begonnen op de gewapende arbeiders.

Er is ons gezegd door de pers der kapitalisten, door de pers der Sociaal-democratische en Stalinistische partijen, samen in èen koor: „In Spanje gaat de strijd tussen fascisme en burgerlijke democratie!”

Er is ons gezegd: „Democratische kapitalisten en arbeiders-massa's hebben daar èen belang, zij vormen èen Volksfront! Tussen hen zijn geèn verschillen meer!”

Thans spreken honderden doden en gewonden en twee gewapende klassen tegenover elkaar in Catalonie en Aragon, een andere taal.

De leugens van de eenheid tussen kapitalisten en arbeiders barsten open, de harde werkelijkheid staat voor ons:

Tussen Kapitaal en Arbeid gaat ook dàar de strijd op leven en dood!

WAT GEBEURT ER IN CATALONIE ?

Toen de officiers-benden met de kerk- en grootgrondbezitters-kliken in Juli '36 naar de macht grepen, hebben de arbeiders spontaan de kazernes en arsenalen bestormd, zich de wapens veroverd en die hele fascistische bende daar, naar de duivel gejaagd.

De Spaanse bourgeoisie en haar bondgenoten, de Franse en Engelse heersende klasse, waren hierover verheugd. Want hun doel was de opbouw en de versterking van een burgerlijke Staatsmacht, opdat niet meer de winsten en de baten, die uit de land- en industrie-arbeiders geperst werden, voor een groot deel in de zakken der adellijken en kerkvorsten kwamen, maar alles in de brandkasten van henzelf en hun vrienden, de Franse en Engelse groot-uitbuiters.

Maar hun vreugde was vermengd met vrees! Want de arbeiders-massa's hadden niet hun leven gewaagd en honderden en duizenden kameraden in de dood zien gaan, om een nieuwe parasieten-klasse op hun nek te zetten of er op te houden. De arbeiders behielden hun wapens en in Catalonie en Aragon smeten zij de eigenaars der fabrieken eruit, zij vormden arbeidersraden; en de gewapende arbeiders, de militia-no's, kozen hun eigen soldaten-raden.

DIT was het, wat de gehele kapitalisten-bende, in Spanje en daarbuiten, vreesde! DIT was het, wat zij haatte als de pest!

Want het betekende, dat op de dag dat Franco zou zijn verslagen, de gewapende arbeiders-klasse als èen geheel, georganiseerd en verbonden in haar arbeiders- en soldaten-raden, er niet aan denken zou het juk van een democratische uitbuitersklik te dragen!

Het betekende, dat zij haar eigen klassemacht zou doorzetten in Catalonië, deze zou uitbreiden over geheel Spanje en als een revolutionaire brandhaard, de arbeiders van Frankrijk en geheel West-Europa door haar voorbeeld en haar revolutionaire propaganda in beweging zou brengen.

WAT HEFT DE BOURGEOISIE GEDAAN OM DIT GEVAAR VAN ZICH AF TE WENDEN?

Zij heft door haar regeringsorganen en vooral door haar handlangers, de leiders der burgerlijke, sociaal-democratische en stalinis-

tische partijen, de arbeiders ingeblazen: „Wij zijn èen met u; er zijn geen verschillen meer, samen zullen wij de vrijheid veroveren; wij zullen samen een welvarend en vrij Spanje bewonen. Eerst Franco verslaan en dan is alles goed!”

Maar achter dat rookgordijn van mooie praatjes namen zij hun maat regelen!

De regering en de partijen besloten, dat de arbeiders- en soldaten-raden moesten verdwijnen, dat de gewapende arbeiders niet meer hun eigen aanvoerders mochten kiezen. En zij verzamelden een sterk leger van politie-gardes, bestaande uit de kapitalistische jeugd, officieren uit het oude leger en voor een deel uit arbeiders, die aan de teugels van de partij-leiders vastzaten. Deze aanvalsgardes, zwaar bewapend, werden niet naar het front gezonden, maar moesten dienen om de arbeiders er weer onder te krijgen, hun arbeidersraden te ontbinden, hen te ontwapenen en als zij verzet boden, dat verzet kapot te schieten.

ZO ZAG DE EENHEID VAN BOURGEOISIE EN PARTIJ-BONZEN ERUIT !

Achter het scherm van eenheids-praatjes en vrijheidsleuzen maakten zij zich gereed en op 4 Mei sloegen de Spaanse Noskieten toe.

Maar waar zij niet op gerekend hadden, gebeurde: De arbeiders sloegen zo fel terug, dat de kapitaalsbenden moesten afdeinzen!

Een deel van de gardes liep naar de arbeiders over, een deel van de leden der sociaal-democratische en der Stalinistische partij kwam ook in verzet!

Volgens berichten van de Franse grens, moest de regering zelfs een beroep doen op de Franse marine-troepen om de „orde te helpen handhaven”!

Thans staan beide machten nog tegenover elkaar. De arbeiders, nog steeds gewapend, georganiseerd in hun raden en comite's, ~~tegenover~~ de gewapende macht der Spaanse kapitalisten en alles wat zich daar-aan vastzuigt.

De Spaanse arbeiders staan in een geweldig moeilijke strijd! De gehele macht van Engeland, Frankrijk en Rusland steunt de „democratische regering.”

DE HOOP EN DE KRACHT DER ARBEIDERS LIGT IN TWEE DINGEN !

Het eerste is, dat zij hun klasse-organisaties, de raden der arbeidende en vechtende proletariërs, uitbreiden, versterken en zuiveren van alle verbinding met de bestaande partijen, die hen de wapens uit handen willen praten. Dat zij breken met het leiders-apparaat van de Syndikalistische Vakbond (CNT), die zich tot voetveeg en hand-langer der kapitalisten liet maken. Dat zij de leuzen uit twee revoluties, de Russische en de Duitse, tot daad maken: Alle macht aan de revolutionaire arbeiders-raden!

Het tweede is, dat de arbeiders hier, in Frankrijk, in België, in Holland, in Engeland, in Amerika, het leugennet dat de gehele parasietenpers over haar uitspreidt, zullen doorbreken.

Dat zij de klassevijand hier zullen aangrijpen, dat zij de leugen- en verdommings-apparaten der bestaande partijen in hun hemd laten staan en hun eigen actie-comite's vormen in de strijd, waardoor de agitatie en de beweging der arbeiders vorm en verband krijgt.

DE SPAANSE ARBEIDERS VECHTEN VOOR HUN LEVEN !

Wat hen vandaag gebeurt, is morgen ons lot. Wij hebben èen vijand: Het Internationale Kapitaal! Wij moeten hier werken aan de tot-standkoming van een klassefront, opdat hier de vijanden van onze Spaanse kameraden worden verlamd en de solidariteit en eenheid tussen ons en onze mede-proletariërs tot een feit wordt!

Groep „Proletenstemmen”,	Bond van Internationaal-Kommunisten.
Groep van Intern. Communisten	(Belgie)
(Holland)	Intern. Arbeiders-Raden-Vereen.
	(Belgie)